

Innehåll

- 1 Det bestialiska mordet på 17 åriga Dua Khalil
- 2 Två olika världar i vår värld
- 3 Sprickorna i skolan
- 4 Återkallat tillstånd för judiska skolan i Göteborg
- 5 Fingerade personuppgifter
- 6 Tvångsäktenskap, barn-äktenskap och mänskliga rättigheter

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- info@barnenforst..se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Det bestialiska mordet på 17 åriga Dua Khalil

Öppet brev till:

Iraks president, Jalal Talabani

Kurdiska regionens president, Masoud Barzani

Den 7 april i år stenades 17 åriga Dua Khalil till döds i den lilla kurdiska staden Bashiqe tillhörande staden Mosul. Det grymma illdådet utfördes av slakten på öppen gata, mitt framför ögonen på poliser. Ingen höjde ett finger mot mördarna. Dagen innan hade Dua Khalil lämnats till slakten av den kurdiska guvernören i Mosul utan att bry sig om konsekvenserna för Dua.

Vi fördömer kraftfullt detta omänskliga illdåd och kräver att mördarna lagförs omedelbart och att de ansvariga myndigheterna, inte minst polismyndigheten, ställs till svars för sin totala negligering att garantera medborgarnas säkerhet och försvara deras grundläggande mänskliga rättigheter.

Vi kräver också att den irakiska regeringen och den

kurdiska regionens regering tar krafttag mot den allt ökande hedersvålden i Irak.

Nätverket mot hedersrelaterat våld är en organisation bestående av över tjugo organisationer och många kända och framstående personer, som kämpar för kvinnors och mäns jämlikhet och mot hederskultur och patriarkala och traditionella värderingar som stryper kvinnors grundläggande mänskliga rättigheter. Vi förväntar oss omedelbara åtgärder och krafttag mot Dua's och hennes medsysstrars mördare.

Hälsningar

**Nätverket mot
hedersrelaterat våld
2007-06-01**

Kontaktpersoner:
Soleyman Ghasemiani
Maria Hagberg

Två olika världar i vår värld!

Sara Mohammad

Detta är Sara Mohammads tal vid en konferens i riksdagshuset 2007-06-21 till minne av Pela Atroshi som mördades 1999 av sin släkt vid ett besök tillbaka i Kurdistan i Irak. BF

Jag välkomnar er alla som tog sig tid att i denna vackra sommardag komma hit för att minnas Pela Atroshi; den 19 år gamla svensk-kurdiska flickan från Farsta som för åtta år sedan avrättades av sin far och sina farbröder framför ögonen på sin mamma och sin lilla syster Breen. Pelas oförlåtliga brott var att hon smutsade ned familjens heder genom att få dåligt rykte på grund av sina "frihetliga levnadsvanor". Hedersmordet på henne hemma i Dahouk räknades som hedersamt, fadern fick slippa all straff medan här hemma i Sverige sitter farbröderna i fängelse dömda till livstid. Pela ligger ännu idag i sin grav utan någon namnskylt, osynligt, för att ingen skall komma ihåg henne. Men jag lovar på mitt hedersord; vi kommer aldrig att glömma dig Pela.

Vi kommer inte heller att

glömma er: Sara, Fadime och Abbas. Och vi kommer inte att glömma Heshu, Banaz de 16 och 20 åriga kurdiska flickorna som blev avrättade av sina föräldrar och farbröder i England och vi kommer inte att glömma den turkiska flickan Hatun som blev avrättad av sina

Pela Atroshi

bröder i Tyskland. Vi kommer inte att glömma den 20 åriga pakistanska Gazala som avrättades av sina släktingar (minst 9 inblandade) som sitter i fängelse i Danmark. Vi kommer inte heller glömma den 17 åriga Dua som

stenades ihjäl av en folkmassa bara för några veckor sedan i Irak medan polisen tittade på. Vi kommer aldrig att glömma de femtusen flickor, kvinnor och de pojkar vilka årligen blir avrättade pga hedersrelaterat våld - världen över.

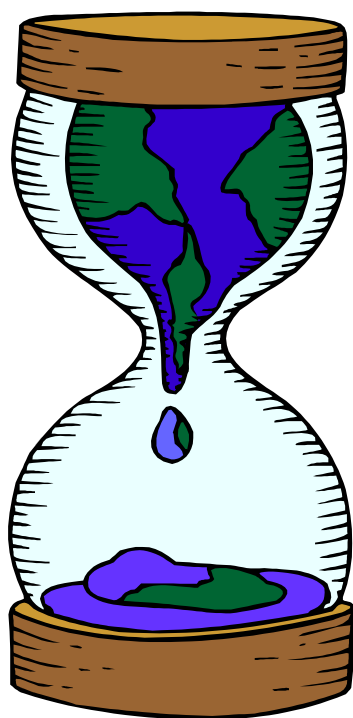
Det finns två världar i världen.

I Sverige finns det en värld där etnisk svenska barn och ungdomar börjar nu sina semestrar och friheten väntar dem. Och en annan värld för de så kallade invandrabarn och kvinnor. Än idag, 8 år efter Pela debatten, sex år efter Fadime debatten, och Mona Sahlins erkännande att man svikit invandrarflickorna, finns det fortfarande många invandrarflickor vilka lever i en annan värld, som börjar sina sommarledigheter med en fruktansvärd oro och ångest för att det är kanske just denna sommar som kommer att bli slutstationen för deras frihet. I dagens moderna Sverige finns det många föräldrar drivna av traditioner, kulturer och religioner som vill - för barnens och släktens bästa - "arrangera" sina barns äktenskap. Barn hjärntvättas och tvingas att underkasta sig kyskhets och heders-traditionernas barbariska lagar.

Innan Nyamko Sabuni

blev jämställdhets och integrationsminister hade hon i sin bok med upprördhet påtalat att i dagens Sverige lever invandrarflickor under ett medeltida förtryck. Ja, det har vi också påtalat i många år. Flickor fostras i samma traditioner som dåtidens kyskhetsbälte; deras "frihet" inskränks till tiden mellan skolan och hemkomsten. De vägras olika undervisnings-teman och lektioner, många flickor söker operera sina mödomshinnor för att de är livrädda för hämndaktioner

ifrån släkten.

Mona Sahlins berömda svek fortsätter. Nu väntar vi inte längre på att få skyddade boenden för invandrar flickor vilka flyr från medeltida förhållanden. Det har vi redan fått från politikerna.

Nu väntar vi på att våra politiker och samhället i Sverige garanterar samma rättigheter för de så kallade invandrarflickorna som för infödda svenska flickor. För vad skulle hända i detta land om det var etnisk svenska flickor som kidnappades för att tvångsgiftas, om det var etnisk svenska flickor som behövde visa upp ett blodigt lakan på bröllopsnatten? Jodå, då skulle feminister utlysa en väpnad kamp mot hedersförtrycket. Men nu handlar det om invandrarflickor och därför ombeds vi acceptera medeltiden, under parollen "mångkulturalism" till och med av feministerna.

Hur länge skall vi ha olika rättigheter för svenska och invandrarflickor? Det är min fråga till er politiker, till Nyamko Sabuni och till er som kommer att tala här och nu idag. Jag vill även be er representanter för ideella organisationer att inte bara beskriva era verksamheter och problemet, förtrycket, våldet mot våra flickor utan jag ber er också att lämna till politikerna era krav om HUR vi skall avskaffa könsapartheid på våra förorter?

Glöm Aldrig Pela och Fadime föreningens krav är klara sedan länge men tyvärr inte accepterade:

1- Vi vill att könsförtryckets källa och heliga hem de religiösa skolorna

skall stängas. Religionen skall vara en privat sak och inte en institution för att hjärntvätta och hetsa barn mot varandra och för människor med annan religiös bakgrund.

2- Vi vill att slöja på barn avskaffas och att skolor sätter stopp för den så som det är i Frankrike och Turkiet.

3- Vi vill att pojkar skall få välja själva om de vill bli omskurna eller inte när de är i mogna år.

4- Vi vill att all frånvaro från skolämnena så som sexualundervisning, simning, musik, gymna pga hänsyn till föräldrarnas kultur eller religion ska förbjudas i skolor.

5- Vi vill att asylsökande kvinnor och killar som har flytt från hedersvåld ska få uppehållstillstånd,

6- Vi vill att arrangerade äktenskap kriminaliseras.

7- Vi vill att socialtjänstlagen ska kunna starta utredningar utan att blanda in föräldrarna när just föräldrarna och släktingarna utgör hotet mot barnet pga hedersrelaterat våld.

8- Vi vill att hedersbrott skall straffas hårdare och alla inblandade skall straffas, precis som i Danmark i dag.

9- Vi vill att skyddad identitet ska vara livstidsvarande och inte behövas omprövas varje år.

10- Vi vill få ett slut på kulturell relativismen som

Två olika världar...

garanterar medeltidens fortlevnad i våra invandargetton.

11- Vi vill att Sverige skall skydda alla barns rättigheter oavsett etniskt eller religiös bakgrund.

Integrationsministern, politikerna, myndigheter, Barnombudsmannen, JämO, Diskrimineringsombudsmannen, Rädda Barnen, Amnesty, ni är alla skyldiga med att stå upp och höja era röster för barns rättigheter. Hur länge skall ni acceptera, könsapartheid, förtyck och diskriminering i de traditionella och religiösa miljöerna?

Pela, vi kommer aldrig att glömma dig! Vi kommer aldrig att glömma våra andra unga invandrarflickor och pojkar heller som offrades på mångkulturalismens heliga altare! Medeltiden lever kvar i våra mångkulturella getton men vår kamp för era rättigheter fortsätter!

Slutligen vill jag säga att jag önskar att dagens seminarium och debatt blir starten för en positiv förändring för barn och kvinnors bästa!

Tack för att ni har lyssnat på mig.

Tvångsäktenskap...

värde och rättigheter. Det är dags att sätta de mänskliga rättigheterna i fokus även i Sverige."

Äktenskapsbalkens 2 kapitel 1 § lyder: "Den som är under 18 år får inte ingå äktenskap utan tillstånd av myndighet som anges i 15 kapitlet 1 §. Tillstånd får meddelas endast om det finns särskilda skäl. Lag (2004:142)." I 15 kapitlet 1 § står bland annat att en ansökan om tillstånd till äktenskap enligt 2 kapitlet 1 eller 3 § prövas av Länsstyrelsen i det län där den sökande är folkbokförd. I ärenden som rör underårig skall Länsstyrelsen bereda den underåriges vårdnadshavare tillfälle att yttra sig, om det kan ske. Yttrande samt de upplysningar som kan vara av betydelse för frågans bedömning skall inhämtas från socialnämnden i den kommun där den underåriga är folkbokförd eller, om den underåriga inte är folkbokförd här i landet, i den kommun där han eller hon vistas.

Det är uppenbart att den svenska staten underlättar för underåriga pojkar och flickor att ingå äktenskap även om de bor i ett annat land. Frågan är varför den svenska staten, Mona Sahlin, Nyamko Sabuni och lagstiftarna, inte gör något

för att de i Sverige bosatta muslimska kvinnorna ska kunna få en skilsmässa som gäller även i hemlandet? Man kan fråga sig vad det är för mänskliga rättigheter eller vems rättigheter det är som dessa två ansvariga politiker talar om.

Den svenska staten har gett många muslimska imamer rätten att viga par. Några av dessa har förklarat äktenskap upplösta på ett sätt som är godtagbart för muslimer när kvinnorna har begärt det, trots att deras män har vägrat att acceptera skilsmässan. En del av imamerna har blivit hotade och vågar därför inte längre upplösa äktenskap om inte mannen går med på det.

Är det inte på tiden att myndigheter ställer krav på de imamer som vill ha vigselrätt? Även om det bara är kvinnan som vill skilja sig måste svenska myndigheter kunna kräva att imamen upplöser äktenskapet.

Frågan handlar om mänskliga rättigheter både inom och utanför Sveriges gräns. Det vore cynisk och ett stort svek mot alla kvinnor som härstammar från kyskhetskulturer, om det hedersrelaterade våldet utnyttjades som ett partipolitisk stridsredskap!

Sprickorna i skolan

(Del 2)

Lars Åberg

När samhället har blivit annorlunda, måste vi då inte tänka oss en annorlunda skola? Förnekar man problemen lär de inte kunna lösas, menar Lars Åberg i sin andra artikel om sprickorna i skolan.

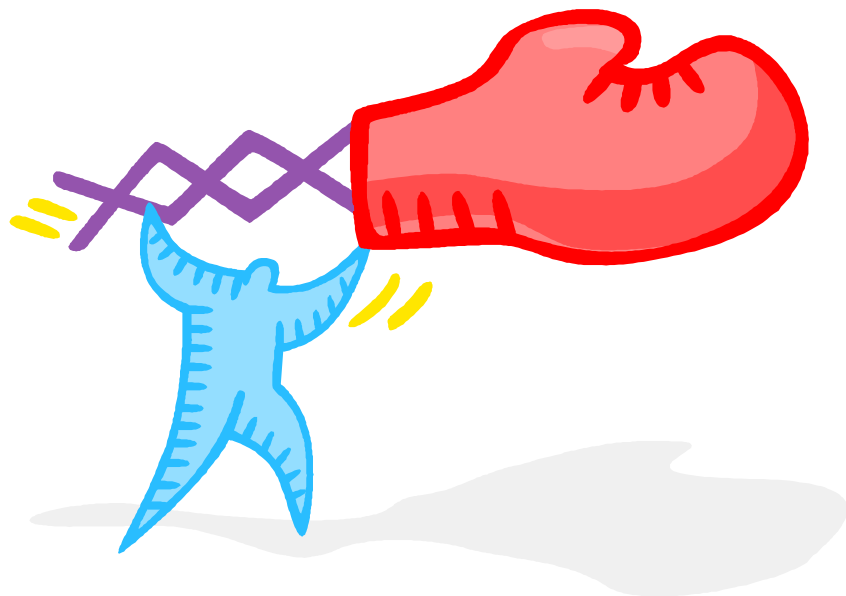
Om skolan inte fanns, hur skulle den då se ut om vi uppfunnen den?

Varför handlar så mycket av skoldebatten om disciplinering och restriktioner? Varför inte om hur skolan kunde vara frigörande och kul att gå till?

En förutsättning för dagens vindkantring mot tester och betyg är de vuxnas minnen och det faktum att många kommer i håg sin egen skola som stabilare än dagens. Då fanns åtminstone en struktur, bra eller dålig, och kaos bodde granne med någon annan.

Men jag tycker inte att vi ska glömma hur det kunde låta i exempelvis 1970-talets skoldebatt då den norske sociologen Nils Christie i sin bok "Om skolan inte fanns" skrev att "vi har skapat ett samhälle där ungdomen har ställts utanför produktionen men i gengäld fått konsumtionsuppgifter och en extra

marginal för oansvarighet". Skolan framställdes som en vänthall för de undersysselsatta och obehövda, ganska långt från det frigörande idealet. Om inte barnen samlades in av skolan kunde man aldrig veta vad de hittade på.

Numera ska grundskolan vara allt - kunskapsförmedlare och uppfostrare och frigörare - och när den inte klarar det brinner det i papperskorgarna och aktiva föräldrar flyttar sina barn.
- Den kommunala skolan

har ett oerhört stort ansvar att fundera över hur den kan bli så attraktiv att alla söker dit, säger Göteborgs skolansvariga kommunalråd Marie Lindén (v). Man kan inte bara säga nej, nej, nej till friskolor, utan vi måste vara med på banan och våga ta tag i nya frågor och vara spännande och lockande.

Skolminister Jan Björklund nämner tre huvudproblem med den svenska skolan:

- Sjunkande resultat, alltför få duktiga ungdomar som vill bli lärare, och bristande ordning.

Varför är det stökigt? För att lärarauktoriteten brutit ner, svarar Björklund, och för att skolan blivit konformistisk, alla ska bli

akademiker.

- Här finns också en paradox, för samtidigt som det inte råder någon tvekan om att det är läraren som bestämmer i klassrummet i t ex arabvärlden, får vi

väldigt stora problem just i skolor med hög invandratäthet. Skolan måste klara av att hantera integrationsproblemen, och då är en satsning på svenska språket naturligtvis a och o.

En gång i tiden, på 1960-talet, cyklade jag om morgnarna över de öppna fälten vid Kroksbäck till min skola inne i Malmö. Sedan kom miljonprogrammets lyftkranar och artificiella gräskullar skottades upp bakom den nya och barnrika Kroksbäcksskolan, arkitektoniskt ett mellanting mellan garage och lågprisvaruhus, där luciatåg och undervisning på sistone störs av raketbeskjutning och där oron drar genom vardagen på samma sätt som i så många liknande bostadsområden runt om i Sverige.

Det är stadsdelar vars namn förknippas med projekt och stödåtgärder, men där olika segregeraande krafter ändå kommit - eller tillåtits - att dominera alltmer och där i de besvärligaste fallen hälften av eleverna lämnar nian med ofullständiga betyg.

Där mina barn gick i grundskolan på 1990-talet hade många av deras klasskamrater föräldrar från andra länder, främst Balkan och Turkiet. Alla talade svenska och föräldrarna ville att de skulle rota sig här. Varför talar dagens elever med invandrade föräldrar ofta så mycket

sämre svenska och varför lever de mer separerat?

De klyftor vi nu ser har djupnat både genom handling (politiska beslut) och passivitet (skolan, socialtjänsten och vuxen världen, vi alla, har inte kunnat, vågat eller velat ingripa). Parallella världar har upprättats och genom myndigheternas kulturrelativistiska rädsla för att bli beskyllda för diskriminerande klåfingrighet har oacceptabla uppväxtförhållanden tolererats. Kommunaliseringen av skolorna skickade ansvaret ut i periferin, vilket såg demokratiskt ut på pappret, men fick som konsekvens att rektorerna lockas att

En skola i kris drar bara till sig journalister och det är ingen tillfällighet att skolledarna och andra chefstjänstemän i Rosengård i Malmö just har fått gå på medieträning.

Mats Wahl, författare och skoldebattör, hör ett rop på hjälp som stiger ur brandskadade klassrum och skriver om skolans kaos i "Den vilda drömmen" att "för att krisen ska bli bestående och fördjupad krävs att ingen - särskilt inte skolledningen - benämner den." Mitt intryck är att problemförnekelsen är störst i socialdemokratiskt styrda kommuner - vilket inte är det samma som att säga att de borgerliga har

förneka existerande problem för att kunna behålla elever och därmed ekonomiska resurser och lärare.

bättre lösningar. Det är väl bara svårast att se revorna i det egna systemet. Skynd

Gå till sidan 7

Sprickorna i skolan ...

av välviljans honnörsord - mångfald, integration, mångkultur, brobyggare etc - har en hot- och kontrollkultur med inlärt kvinnoförakt fått rita ramar runt alldeles för många

forskning och allt förnyelsearbete som under lång tid har utförts inom den svenska skolan inte har existerat, säger hon. Nu vrider våra skolansvariga politiker klockan tillbaka flera varv och att Jan Björklund har satt stopp för lyckade försök med

människor utanför den egna gruppen. Läsförmågan har försämrats. Kunskaperna i samhällskunskap är fragmentariska.

Om skolan borde lära ut hur saker och ting hänger ihop lyckas den i dag väl så ofta demonstrera hur samhället löses upp.

- En del tycker att jag svartmålar, men, säger Jan Björklund, jag menar att svenskt offentligt skolväsende har en kris. De kommunala skolorna ska ha de kvaliteter som föräldrarna faktiskt efterfrågar, nämligen ordning, studiedisciplin och kunskapsfokusering. Jag vill absolut inte ha en skola där eleverna är rädda för sina lärare, men det blir inte mer kreativt om det är slappt och man tolererar att busgång styr.

Vad händer när sheriff Björklund rider in i Dodge City och Hammarkullen och Rosengård? Hans engagemang för en god sak med sig: vi tvingas fundera över vad skolan ska vara bra för.

Måste den inte göras om i grunden när de samhälleliga förutsättningarna byts ut?

** Detta är andra delen av Lars Åbergs artikel om skolan som har varit publicerad 070309 i GöteborgsPosten, tidigare.*

barn.

Det var just i protest mot denna problemförnekelse som nio tjejer i en åttondeklass i Landskrona stannade hemma några dagar i december och placerade Gustav Adolfskolan i rubrikerna.

I sin debattskrift "Motbok" talar skolorjournalisten Lena Fejan Ljunghill om ett ideologiskt svek, där både socialdemokratiska och borgerliga vägval lett från en skola för alla till en urvalsskola.

- Det är som om all

elevdemokrati är helt i linje med detta. Där skolpolitiken tidigare åtminstone försökte motverka segregation blåser den nu på i segregrande riktning, en följd av det stora systemsiftet med privatisering och marknadsstyrning

Skolverket listade i sin senaste nationella utvärdering (2003) bl a följande brister: Arbetet med att stävja mobbning och nå jämställdhet. Arbetet med att utveckla elevernas känsla för samhörighet, solidaritet och ansvar för

Återkallat tillstånd för judiska skolan

Seja Blomkvist

Skolverket drog in tillståndet för Judiska skolan Beit Menachem i Göteborg enligt pressmeddelandet 2007-06-19. I motiveringen står det bland annat att skolan trots upprepade påpekanden och ålägganden står fast vid att organisera undervisningen och raster så att pojkar och flickor hålls åtskilda.

Det uppseendeväckande i det här fallet är skolans hårdnackade motstånd mot att följa efter den svenska skollagen och läroplanen som inte ger något utrymme

för att göra åtskillnad mellan pojkar och flickor. Skolan har hela tiden struntat i detta öppet trots att man har varit medveten om risken att få sitt tillstånd återkallat. Detta visar på de religiösa krafternas ökade självsäkerhet i spåren efter den politiska maktens allt större eftergifter mot religionen i samhället.

Judiska skolan är inte den enda skolan som bryter mot likabehandling av pojkar och flickor. Islamiska skolor bygger på samma värdegrunder när det gäller

könsrollerna och åtskillnaden mellan pojkar och flickor. Skillnaden ligger egentligen bara i att de islamiska skolorna förnekar att de gör något åtskillnad utan att dem efterlever skollagen.

Slöjan på småflickor, Imamer som religionslärare, bönerummen för de små själarna och religiösa värden som ram för de sociala relationerna i dessa skolor, talar sitt tydliga språk.

Det är högtid att sluta med denna barnfientliga skolpolitik vad gäller religiösa skolor! Barn har inget med religion att göra. Stoppa alla religiösa skolor.

Fingerade personuppgifter

Anders Liljegren

Justitieministern har gett i uppdrag att inleda en ny utredning vad avser säkerheten för brottsoffer. Den nuvarande säkerheten består av kvarskrivning, fingerade personuppgifter samt spärrmarkering, utan inbördes rangordning. Detta kallas även för skyddade personuppgifter.

Problemet med den nuvarande lagen är att den inte skyddar offren

tillräckligt. Kvinnor och flickor som utsätts för det hedersrelaterade våldet behöver få fingerade personuppgifter så fort de "lämnar" sin familj eftersom hotbilden är livslång.

Idag beviljas det endast om det finns en konkret hotbild och den skall helst vara färsk och beviljas det i 5 år i taget; sedan blir det en ny prövning.

Så borde det inte vara eftersom alla som "lämnar" sin familj och släkt inte har en konkret hotbild, den finns där även 5- 10 år

senare. Den blir mer diffus men finns dock där ändå. Det är alltid någon annan som kan ta över. Finns inte pappan där så är det en bror, kusin eller farbror/morbror som får i uppdrag att ta tillbaka hedern. Justitieministern har informerats på olika sätt om detta problem utan att ge något besked eller svar. Det verkar som att intresset inte är så stort som den nuvarande regeringen vill gesken av.

Vad behöver hända för att regeringen skall förstå allvaret i detta? Det verkar inte som att de är varse om det.

Tvångsäktenskap..

lagarna?

Muslimska invandrare, även de som är icke-praktiserande, gifter sig inte bara enligt svensk tradition och lagstiftning utan också enligt muslimsk tradition och registrerar äktenskapet i hemlandet. Det är ytterst få muslimer som inte gifter sig enligt muslimsk tradition men av juridiska och praktiska skäl registrerar man sitt äktenskap även hos svenska myndigheter. För dem är det den muslimska vigseln som är det viktiga och som ger paret rätt till sexuell umgänge.

Det unga paret kanske inte vill gifta sig enligt muslimsk tradition men de måste göra det, dels för att kunna registrera äktenskapet i hemlandet, dels på grund av att deras familj kräver det. För muslimer är inte äktenskapet en privat affär för paret utan det är en angelägenhet för och mellan deras familjer. Äldre muslimer kan inte tänka sig annat än muslimska äktenskap för sina yngre släktingar

En kvinna som är gift i enlighet med muslimsk

tradition kan i praktiken inte upplösa sitt äktenskap oavsett vad svensk lagstiftning säger. Mannen måste godkänna eller själva ta ut skilsmässa annars blir hon inte fri. När jag har varit ute och föreläst om kyskhetskulturer och hedersförtryck har jag kommit i kontakt med många människor som har vittnat om hur stort det här p r o b l e m e t ä r ; socialekreterare, kvinnor som arbetar på kvinnojourer och kvinnor som själva är

drabbade. Männen har vägrat att ta ut skilsmässa enligt muslimsk sed, vilket bland annat innebär att kvinnorna inte kan gifta om sig. En del blir aldrig fria och andra betalar ett högt pris för sin frihet - helt utan de svenska myndigheternas kännedom.

Den 18 december skrev före detta integrations- och jämställdhetsministern Mona Sahlin och två av hennes partikamrater en

debattartikel i Göteborgs-Posten om hedersrelaterat våld där de kritiserar Nyamko Sabunis, den nya integrationsministerns, förhållningssätt till problemet. Sahlin och hennes partikamrater tar upp den 19-åriga turkiska flickan Tugba Tunc, som under ett besök i Turkiet i somras blev skjuten med fyra skott av en släkting för att hon vägrat att gifta sig med den man som hennes släkt hade utsett. Tugba är i dag rullstolsburen. Sahlin skriver: "Kampen mot så kallat hedersrelaterat våld är en kamp som måste föras internationellt, förtrycket gör inte halt vid nationella gränser."

Med anledning av FN:s dag för mänskliga rättigheter den 10 december sade Nyamko Sabuni i ett tal: "Min uppfattning är att vi i Sverige för lite har uppmärksammat de mänskliga rättigheterna som en nationell fråga. Mänskliga rättigheter har för oss framförallt handlat om situationen i andra länder - "de andra" som skall hjälpas. [...] Målet för regeringen är att var och en skall kunna växa som människa och ha möjlighet att förverkliga sina drömmar. Diskriminering går på tvärs mot den grundläggande principen om alla människors lika

Gå till sidan 4

Tvångsäktenskap, barnäktenskap och mänskliga rättigheter!

Rasool Awla

Den 20 februari mördades en kvinnlig provinsminister i Pakistan. Zill Huma Usman innehade posten som socialminister och var känd för sin kamp för kvinnors rättigheter. Hon hade i åratal kämpat för att förbjuda tvångsäktenskap och barnäktenskap.

Den misstänkte mördaren, som är gripen, tros vara en fanatiker och extremist som tidigare angripit kvinnor, som enligt

hans åsikt uppträtt omoraliskt. År 2002 arresterades mannen misstänkt för mord på två prostituerade kvinnor, men frigavs då bevisningen inte var tillräckligt stark.

Frågan är hur muslimska kvinnor har det här i Sverige och i Norge, där många pakistanier bor. Enligt norsk äktenskapslag måste sedan juni 2003 ett par som vill ingå äktenskap skriva under en deklaration om att de ingår äktenskap frivilligt och att de erkänner varandras lika rätt till skilsmässa för att giftermålet ska vara giltigt i Norge.

På grund av kraftiga protester och påtryckningar från bland annat den katolska kyrkan kommer

formuleringen i denna deklaration att ändras. Den nya deklarationen kommer enligt prop. 100 (2006-2007) att lyda: "Jag förklarar också på heder och samvete att jag ingår äktenskapet frivilligt och att jag vill respektera mäns och kvinnors lika rättigheter i enlighet med norsk lag." Ett uttalat krav på att båda parter ska ha rätt till skilsmässa nämns inte i den nya skrivningen. Man menar att innebörden är densamma då norsk lag ger båda parter rätt till skilsmässa.

Syftet med deklarationen är att dels hindra tvångsäktenskap, vilket förekommer mest bland muslimer, dels ge muslimska kvinnor rätt till skilsmässa. I Sverige finns inte någon motsvarighet till den norska deklarationen men en kvinna kan trots det ta ut skilsmässa enligt svensk lag. Frågan är emellertid om de muslimska kvinnorna har någon nytta av de norska och svenska

[Gå till sidan 9](#)

Barnen Först

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org